

ŽOŇ

8. ČÍSLO/ZÁŘÍ/2019

„BANÍK A HLAVNĚ FANOUŠCI BY SI TO ZASLOUŽILI.“ **VIKTOR BUDINSKÝ**

„BÝT TAM, TAK NEVÍM. ASI BYCH SE HNED SBALIL A ODJEL CO NEJDŘÍV.“ **DAVID PAŠEK**

„CÍTLA JSEM, ŽE SLAVIA JE TOU NEJLEPŠÍ MOŽNOSTÍ.“ **MIA PERSSON**

„NEMŮŽETE ŘÍCT HRÁČŮM JDEME VYHRÁT A POTOM POSTAVIT DALŠÍ TŘI NEBO DVA OBRÁNCE.“

ADRIÁN GUL'A

MÓDNÍ POLICIE

ŠÁRKY PEKOVÉ

Joel Kayamba VS Dominik Holec

TÉMA: MISTŘI V SUTERÉNU

f o | @zonglczsk

ÚVODNÍ SLOVO

Zdroj: Lukáš Kabon

Milí čtenáři, máte před sebou další vydání magazínu Žongl. Tento měsíc se dočtete mnoho o klubech, který hrály významnou roli ve svých zemích, ale poté upadly do zapomnění. Mluvit můžeme například o bratislavské Artmedii Petržalce. Jako obvykle jsme si pro vás připravili i řadu rozhovorů v čele s nejlepším slovenským trenérem Adrianem Gul'ou nebo s brankářem Baníku Ostrava Viktorem Budínským. A co se dočtete dalšího? Rozhovory do našich tradičních rubrik Ženský a Plážový fotbal. Vyzpovídali jsme Švédku v barvách Slavie Miu Persson a italského mistra a reprezentanta Itálie v plážovém fotbale Josepa jr. V naší nové rubrice Módní policie Šárky Pekové si rozebereme outfity brankáře MŠK Žilina Dominika Holce a záložníka Viktorie Plzeň Joela Ngandu Kayamby.

My se fotbalem bavíme, bavte se s námi!

ŽONGL

KONTAKT:

E-MAIL: ZONGL@ZONGL.CZ

TELEFON: +420 605 969 194

FACEBOOK: [FB.COM/ZONGLCZSK](https://fb.com/zonglczsk)

INSTAGRAM: [IG.COM/ZONGLCZSK](https://ig.com/zonglczsk)

ZAKLADATEL: MARTIN HANIAK

SPOLUZAKLADATEL: JIŘÍ DRYÁK

ŠÉFREDAKTOR: JIŘÍ DRYÁK

GRAFICKÁ REDAKCE MAGAZÍNU: JAN OLIVA, MARTIN HANIAK

GRAFIKA NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH: HYNEK KRAUS, KATEŘINA MARCINKOVÁ

SOCIÁLNÍ SÍTĚ: MARTIN HANIAK (INSTAGRAM)

JAZYKOVÁ REDAKCE A KOREKTURA: ALEXANDR POPOV

REDAKCE: JAROSLAV SYROVÝ, ÁKOS GÁSPÁR, DAVID SUDA, DOMINIK REINIŠ, LUKÁŠ MARCINKO, VÁCLAV NOVÁK, JIŘÍ KOTAŠKA, PETR KASTNER, RICHIE MARGOLIUS, PETR PEŠEK, ANDREJ PÚCHLY, BORIS PNÁČEK, DAVID ROZSYPAL, ERIK HORVÁT, TOMÁŠ DUCHEK,

MÓDNÍ POLICIE: ŠÁRKA PEKOVÁ

MOŽNOST SPOLUPRÁCE:

MÁTE ZÁJEM O PROSTOR PRO REKLAMU? MÁTE ZÁJEM O ZVIDITELNĚNÍ VAŠI SPOLEČNOSTI FORMOU ČLÁNKU NEBO MÁTE JINÝ NÁPAD PRO BUDOUČÍ SPOLUPRÁCI? OZVĚTE SE NA MARTIN.HANIAK@ZONGL.CZ.

Foto na titulce Jaroslav Legner (Sport)

Foto u obsahu: Archiv Josep jr.

6-7 8-11 12-15 16-18 20-23 24-31 32-34 36-37 38-39 40-41 44-47

ĎÁBLOVÉ VE VLASTNÍM PEKLE

VIKTOR BUDINSKÝ:

„Baník a hlavně fanoušci si to zaslouží.“

DAVID PAŠEK:

„Být tam, tak nevím. Asi bych se hned sbalil a odjel.“

SLOVENSKÝ ZÁBLESK

Z POSTRACHU VELKÉ ŠESTKY DO ZAPOMENUTÍ A HANDBY?

ADRIÁN GUL'A:

„Nemůžete říct hráčům, jdeme vyhrát!, a potom postavit další tři nebo dva obránce.“

11 ŽONGLŮ MATUŠE KIRY

BLACKBURN

MÓDNÍ POLICIE ŠÁRKY PEKOVÉ

JOEL KAYAMBA vs DOMINIK HOLEC

MIA PERSSON:

„Cítla jsem, že Slavia je tou nejlepší možností“

JOSEP JR.:

„Můžete vidět velmi krásné góly, které v klasickém fotbale neuvidíte“

f | i | @zonglczsk

2019

/legadilettanti

KEEPERsport.cz

PROFESIONÁLOVÉ VE VYBAVENÍ BRANKÁŘŮ

WWW.KEEPERSPORT.CZ

KAMENNÁ PRODEJNA

Palackého 1930

Pardubice 530 02

keepersport.cz@seznam.cz

tel.: 608 032 114

#KeepItAll

SLEDUJ NÁS!

@zonglczsk

www.facebook.com/zonglczsk

“**ĎÁBLOVÉ VE SVÉM VLASTNÍM PEKLE,**

Autor:
Petr Kastner

Kaiserslautern, německé město ležící kousek od francouzských hranic, si prošlo chmurnou a tíživou historií. Po první světové válce se dostalo do područí právě Francie. Jen co se z toho vzpamatovalo, přišla celosvětová válka číslo dvě. A spojenci při bombardování Kaiserslautern rozhodně nešetřili. Město bylo z větší části poničeno, přesto se z toho dokázalo postupně vzpamatovat. A tak lze v nynějším pádu fotbalového 1. FC Kaiserslautern vidět jakousi symboliku. Jakoby klub následoval dřívější osud města a jeho historický pád až na dno, do svého osobního pekla, což je pro tým s přezdívkou Ďáblové z Betzenbergu vlastně ironie.

Kaiserslautern je velice úspěšný klub, ověřený ziskem čtyř mistrovských titulů. Nyní ovšem již druhou sezonu v řadě navzdory své dlouhé historii nehraje v první nebo druhé bundeslize, nýbrž až v lize třetí. A podle dosavadního průběhu letošní sezony zatím nic nenasvědčuje tomu, že by klub chtěl toto patro opustit a přesunout se v hierarchii lig alespoň zas do té druhé.

O to víc je zarážející, jak neskutečné návštěvy na Ďábly chodí. I přes neustále špatné výsledky je podpora místních fanoušků až dechberoucí. A když už ve třetí lize nevedou tabulku bodovou, tak letos - stejně jako loni - drží první příčky alespoň v návštěvnosti.

V sezoně 2018/19 měli po celý rok neskutečná čísla, každé domácí utkání navštívil více jak jedenadvacetitisícihlavý dav. Na domácích třetiligových utkání v letošní sezoně zatím dorazilo průměrně přes 19.300 diváků. Jen pro představu, údaje o městě Kaiserslautern udávají počet obyvatel lehce pod 100 tisíc. V našich českých luzích a hájích je naprosto nemyslitelné, aby klub, jenž vyklidil boj o prvenství v první lize, potažmo v druhé, měl tak masivní podporu v hledišti. V Německu je ale fanouškovská kultura nastavená úplně jinak, a tak i v K'lauternu, jehož fanoušci byli desítky let zvyklí na boje s Bayernem či Dortmundem, se ob týden stále plní tribuny Fritz-Walter Stadionu. Ten má úctyhodnou kapacitu kolem 50 000 diváků. Nabízí se srovnání s Libercem, městem o něco větším než Kaiserslautern. Slovan je klub, jenž rok co rok bojuje v první lize o ty nejvyšší příčky, a přesto se jeho návštěvy točí pouze okolo 5 tisíc diváků. A teď si vezměte, že by Liberec spadl do druhé a pak dokonce do třetí ligy. Asi je zbytečné říkat, že by na Slovan nechodili zdaleka ani ty pětitisícové návštěvy.

Zdroj: www.varzesh11.com

Ale je nutno podotknout, že když hrál Kaiserslautern první bundesligu, tak návštěvy byly také dvojnásobné oproti nynějšímu stavu. I ve druhé lize bylo několikrát vyprodáno.

Pojďme si nyní 1. FC Kaiserslautern představit. Klub byl založen fúzí dvou místních týmů roku 1900, v pozdějších letech se připojili i další. Ale počátky klubu se datují právě k poslednímu roku 19. století. Jedno z prvních slavných období přišlo v padesátých letech 20. století. Za K'lautern nastupoval legendární střelec Fritz Walter. Ten zde odehrál celou kariéru a vsítil přes 300 branek. Za jeho éry klub získal dva mistrovské tituly - v roce 1951 a 1953. V roce 1954 se stal mistrem světa s týmem NSR, označovaném jako zázrak z Bernu. Mužstvo vedl jako kapitán, a tak je po zásluze právě po něm pojmenován stadion v Kaiserslauternu. Aréna leží na vrcholku kopce Betzenberg, a protože domácí tým má červené dresy, domyslíte si lehce, proč má tým přezdívku Dáblové z Betzenbergu. Die Roten Teufel přidali další titul v roce 1991. A ten zřejmě nejvíc překvapivý triumf v historii bundesligy se zrodil v sezoně 1997/1998. Kaiserslautern totiž začal sezónu jako nováček a celkové vítězství hned po návratu mezi elitu tak ve městě sídlícím ve spolkové zemi Po-

rýní-Falc asi nečekal ani ten největší optimista. V týmu mistra k titulu výrazně přispěli také čeští hráči Miroslav Kadlec a Pavel Kuka, který vstřelil v mistrovské sezoně 5 branek. Vůbec čeští fotbalisté zanechali v klubu výraznou stopu. Kuka dal za Kaiserslautern celkem 64 branek, z toho 39 v bundeslize. Lokvenc dal za Dábly 36 bundesligových branek, celkem se trefil za K'lautern 48x. A tu stopu největší zanechal zřejmě Miroslav Kadlec. Ten zde odehrál 8 sezon a kromě již zmíněných dvou titulů z devadesátých let měl podíl i na triumfu v Německém poháru a Superpoháru. Dále zde hráli také Jan Šimůnek a Jan Morávek.

Důvodů, proč se přestalo dlouhodobě dařit, je několik, ale tím klasicky nejtypičtějším jsou finanční potíže. Díky špatným investicím se klub dostal do velkých dluhů. Před touto sezonou reálně hrozilo, že Dáblové nedostanou licenci ani pro třetí ligu. A tak se na Bayernu zrodil nápad uskutečnit benefiční zápas. Pomocí výtěžku z něj se mohly zalátat ty nejzásadnější dluhy, a tak můžeme naštěstí i v té letošní sezoně sledovat hráče Kaiserslauternu na hřišti a skvělé fanoušky v hledišti a zároveň doufat, že krize pomalu odezní a klub se zase začne drápat na výsluní mezi německou fotbalovou smetánku. Tam, kam díky svým úspěchům a historii právoplatně patří.

BANÍK A HLAVNĚ FANOUŠCI BY SI TO UŽ ZASLOUŽILI

Viktor Budinský, rodák z krásného městečka jménem Bánská Štiavnica, místa, kde se těžilo nejvíce drahých kovů v celé v Habsburské monarchii, se vydal do České republiky vytěžit svůj sen. A zatím se mu to daří na výbornou. Po pouhé jedné sezoně v druholigové Vlašimi se stěhoval do Sparty Praha, kde i díky neustálým změnám na lavičce týmu z Letné žádnou šanci nedostal. Aktuálně však v bráně dostává čím dál více prostoru v jiném velkém klubu - Baníku Ostrava. Nejen o tom si můžete přečíst v následujícím rozhovoru.

Autor:
Jiří Dryák

Banská Bystrica je klub, kde jsi začínal v juniorech a nakoukl i do dospělého fotbalu. Dlouho ses ale ve středu Slovenska neohrával a přestoupil jsi do Vlašimi, což je celkem nezvyklý přestup. Jak se to zrodilo?

Já jsem působil v Bystrici od svých 17 let, měl jsem tam pár startů. Do konce smlouvy mi zbýval rok. Vycítil jsem, že by to chtělo nějakou změnu. Chtěl jsem zahraničit, klidně i druhou ligu. Tak jsem to řekl manažerovi, ten rozhodl sítě a ozvala se Vlašim, že by měli zájem.

Věděl jsi, kde to je, protože je Vlašim přece jenom menší město. Musel jsi hodně informací hledat o klubu? Měl jsi hned jasno, nebo byly i jiné nabídky?

To ano, máš pravdu, vůbec jsem nevěděl, kde to je. Hned jsem si rozkliknul livesport, na jakém místě je v tabulce, jací hráči za ně hrají a podobně. Potom jsem zjistil, že je to blízko Prahy, což bylo dobré. Nakonec jsem se rozhodl, že to půjdu zkusit na nějaký týden dva, jestli se tam bude líbit mně a já jim. Takže jsem tam šel a nakonec se to podařilo. Ohledně jiných nabídek - něco tam bylo, ale Vlašim byla nejaktivnější. Dukla BB se mnou chtěla prodloužit smlouvu, ale jak už jsem říkal, já chtěl vyzkoušet něco nového, novou výzvu.

O své místo na slunci jsi ve Vlašimi bojoval s Vojtěchem Vorlem, což se ti nakonec podařilo, a už po roce se ozvala Sparta. To byla asi obrovská výzva a obrovský skok pro tebe?

V klubu jsem zažil Vojtěcha Vorla i Vildu Fendricha, který teď chytá v Opavě, a Filipa Nguyena, který je v Liberci. Takže ve Vlašimi jsem poznal dost brankářských kamarádů, kteří dnes chytají ligu. Ten přestup do Sparty, to bylo jako sen, určitě jsem nečekal, že se něco takového může uskutečnit - z druhé ligy rovnou do Sparty! Ve Vlašimi to byl historický přestup a já jsem byl samozřejmě rád. Tvrdě jsem makal, věřil jsem si, že nakonec něčeho takového můžu dosáhnout. Trenér Zítka mě na zápasech sledoval, dal na Spartu asi nějaké echo a dopadlo to tak, že se podepsala smlouva. Určitě se to nedalo odmítnout.

Ve Spartě však v tu dobu byli brankáři jako Bičík, Štech, Miller, Koubek a ty jsi byl v podstatě pátý gólman, který byl k dispozici. Přemýšlel jsi nad tou konkurencí? Chápu, že podepsání smlouvy bylo velkým lákadlem, ale pak se to asi vymstilo? Když jsem tam přišel, v přípravě jsme začínali já, Koubek a Bičík. Myslím, že tehdy

Zdroj: Archiv Viktora Budinského

si Mára Štech zrovna hledal angažmá, netrénovat s A-mužstvem. Takže jsme byli tři, bylo mě řečeno, zabouj o tu šanci, a uvidíš se. Tu šanci jsem ale nedostal, takže jsme to řešili hostováním v Bohemians.

Jak na angažmá v Bohemce vzpomínáš, protože to byly tvé první minuty v lize. Tak jaké byly pro tebe největší rozdíly oproti té druhé?

Určitě vzpomínám rád. Začal jsem chytat, myslím, že se nám i dařilo. Změna oproti druhé lize byla určitě velká, od servisu v klubu až po tréninky, které byly mnohem rychlejší. Druhá liga byla více o bojovnosti, takže ano, byl to větší fofr. Ale myslím, že jsem se dobře adaptoval i díky tomu, že jsem trénoval na Spartě. Byl jsem na první ligu připravený.

Ze Sparty tě nakonec vykoupil Baník Ostrava. Jak je pro hráče důležité být kmenovým hráčem klubu oproti tomu, kde jsi šanci nedostal a posílal tě po hostováních?

Jak to říct... Ted' vím, na čem jsem. Ve Spartě jsem byl... tam moc komunikace nebylo, každý půlrok přišel někdo nový, takže každou chvíli jinak, nevěděl jsem pořádně, na čem jsem. Odrénoval jsem celou přípravu a na konci přípravy mně řekli, že bude asi lepší odejít na hostování, takže se to hned řešilo. Ted' - jak jsem přestoupil do Baníku - jsem velmi spokojený. Víím, na čem jsem, bojuji s Laštým o post číslo jedna, jsem nadšený, jak jedná vedení klubu, z komunikace s hráči a podobně. Jsem velmi, velmi spokojený.

MILÁČEK FANYNEK FCB

Vy jste v minulé sezoně dlouho sahali po pohárové Evropě, a to jak v lize, tak v poháru. Nakonec to nevyšlo i díky prohranému finále, ve kterém jsi nastoupil. Bylo to tvé největší dosavadní utkání?

Určitě to finále považuji za největší zápas, co jsem v Baníku. Bylo to krásné, vyprodaný stadion, oba kluby měly skvělé fanoušky. No, a Baník Ostrava nebyl v Evropě tuším třináct let, takže jsme měli určitě velkou motivaci, bohužel jsme ten zápas prohráli 0-2, ale myslím, že byl celkem vyrovnaný. Slavia ale ukázala, že je zkušené mužstvo, proměnila šance. Ale určitě to hrozně mrzelo, protože Baník a hlavně fanoušci by si to už zasloužili. Podporují nás každý zápas, ať už je to doma, nebo venku.

Trochu odbočím. Tvé rukavice obstarává Keepersport. Jak tato spolupráce začala a jak jsi s ní spokojený?

Vzniklo to asi v roce 2013. Pan David Martínek mě pozval na autogramiádu do Pardubic, kde jsem byl ještě s Berkovcem, tam jsme se začali bavit o spolupráci. Já jsem však tehdy byl ve Spartě a tam nebyla jiná cesta než Nike, nemohli jsme nic jiného. Po přestupu jsem chtěl změnu, takže jsem Davida oslovil a vyšlo to. Jsem moc rád, že mě vzali k sobě do týmu. S rukavicemi jsem nadmíru spokojený. Oblíbil jsem si Varan6, má super tvar, je lehká, mně vážně sedí. Když to porovnám s konkurencí, má super pěnu a přilnavost na míč.

Dneska je u brankářů mimo chytání vyžadována hlavně rozehrávka, prostě role liberá. Jak jsi na tom v tomto ohledu? Jaké jsou podle tebe tvé silné a slabé stránky?

Myslím, že na to nejsem zle. Paradoxně, když ze zápasu dostáváme instant, tak mám většinou lepší přihrávky než chycené střely (smích), takže rozehrávka mi nedělá problém. Mám i rád, když to trenér vyžaduje, než jen nakopávat, ale určitě mám slabinu v levé noze. Snažím se to pilovat, každý trénink, když je možnost, tak rozehrávám jen levou. Ale máš pravdu, hodně se na to dnes dbá, trenéři chtějí, aby se to takhle hrálo. Každý chce hrát moderní fotbal.

KUP KLIKNUTÍM!

Viktore, díky moc za fajn pokec. Poslední otázka je od fanouška a zní: Jaká máš v Ostravě oblíbená místa? Je to Stodolní ulice?

Děkuji i já za rozhovor. Vyloženě oblíbené místo v Ostravě nemám. Mám rád restauraci Makalu, to je indická kuchyně, a jinak Komenského sady, kam občas chodím běhat. Stodolní ulice... no (smích)... Jen po vyhraném zápase se tam občas podíváme se spoluhráči, jinak ne.

Zdroj: Archiv Viktora Budinského

ROZHOVOR

DRUHÁ LIGA

ŽILINA

„BÝT TAM TAK NEVÍM, ASI BYCH SE
HNED SBALIL A ODJEL CO NEJDŘÍV.“

Zdroj: 1.skprostejov.cz

DAVID PAŠEK

Žongl si povídal s Davidem Paškem, zkušeným fotbalistou, který odehrál většinu své kariéry v milované Zbrojovce Brno. Fotbalový osud ho zavál i do exotického angažmá na ostrově Kypr, kde měl rozhodně zajímavé zážitky. Nyní válčí v dresu Prostějova v druhé nejvyšší soutěži a svými výkony chce dokázat, že stále má i na naší prvoligovou scénu.

Ligovou premiéru sis jakožto brněnský rodák odbyl v dresu Zbrojovky, a to hned proti pražské Slavii. Jak na to, i přes prohru, vzpomínáš? Byl to splněný sen?

Tak... už je to docela dávno, asi 10 let, bylo mě tenkrát čerstvých 19 a hned to bylo na Slavii, která hrála o titul, takže přišlo hodně lidí a asi jako každý jsem byl trochu nervózní, ale i přes prohru jsem si to užil a byl jsem rad, že jsem se dostal do ligy....

V dresu Brna jsi nakonec odehrál rovných 100 prvoligových zápasu, dalších 26 přidal v druhé lize. Který z nich se ti zaryl do vzpomínek nejvíce?

Tak asi určitě zápas se Spartou, když se nám povedlo doma vyhrát 3:2 a mně se povedlo dát rozhodující gól. Tímhle zápasem jsme se definitivně zachránili v lize a Sparta přišla o titul. A taky bylo skoro vyprodáno, takže tenhle zápas je pro mě asi takový, na který vzpomínám nejraději.

To se nedivím, vstřelit vítězný gól Spartě před 8 000 diváky, to se nepoštěstí každý den. Ty si ale zápas pro zranění nedohrál, že?

To nebylo zranění, ale tenkrát ten zápas byl hodně náročný a ke konci na mě šly křeče, takže vyčerpaní.

Pro Brno si toho na hřišti odvedl jistě mnoho, tenhle zápas je nejlepším důkazem. Jak tě pak mrzela slova majitele Zbrojovky Václava Bartoňka, který v roce 2016 v médiích prohlásil, že s tebou, Váv-

Zdroj: plejer.cz

rou, Lackem a Jovanovičem by se Brno dál neposunulo. Jak jsi to tenkrát cítil? Jako velikou křivdu?

Tenkrát na to měli pohled takový a já to respektoval a odešel jsem... a za rok Zbrojovka spadla. Neodcházelo se mi lehce, ale šel jsem na Kypr a poznal zase něco nového, takže nová zkušenost.

Je pro tebe tedy Brno už uzavřená kapitola? Už by ses tam nevrátil?

To vůbec ne, Zbrojovka je pro mě pořád důležitá, znám tam hodně lidí a mám tam kamarády a přeju jí, aby se co nejdříve vrátila tam, kam patří... Je to velký klub s tradicí, prostě patří do ligy a co se týče mě, tak samozřejmě nemůžu říct, že bych se nevrátil, protože by to nebyla pravda...

Je vidět, že jsi klubista a patriot, to se cení. Předtím jsi nakouzl téma Kypru. Pro Středoevropana jde o poměrně exotické angažmá. Život na Kypru je ale krásný, že?

Život na Kypru je krásný, moře jsem měl 10 minut od apartmánu, takže tohle si člověk užije, ale musel jsem si zvyknout, přece jenom je to něco nového a jiného v dalších věcech.

Hlavně mentalita tamních obyvatel je jiná a po fotbalové stránce tomu nebude jinak?

Co se týče fotbalové strany, tak úroveň byla zajímavá, přední týmy hrají Evropskou ligu

„MĚL JSEM PENÍZE V ČISTÉM, TAKŽE OPROTI ČESKU JE TO JINÝ...“

a bojují o Ligu mistrů... a lidi tam jsou flegmatici.

A finanční úroveň fotbalistů? Měl si oproti české první lize zajímavé platební podmínky?

Měl jsem peníze v čistém, takže oproti Česku je to jiný...

Česká liga je určitě víc svázaná taktikou, kyperská bude zase víc technická. Je z tvého pohledu naše liga přesto celkově kvalitnější?

Myslím, že naše je víc vyrovnaná. Tam je top 5 klubů a pak je trošku propast.

Představíš našim čtenářům tvůj klub Karmiotissa Pano Polemidion? Kde sídlí, hraje a kolik na vás chodilo diváků?

Karmiotissa je klub z města Limassol. Krásné město. Zápasy jsme ale hráli v Larnace, kde jsme měli stadion, takhle to funguje i u jiných klubů, ne každý klub tam má svůj stadion... a na zápasy proti Apoelu, Apollo-nu docela lidi chodili, ale jinak moc ne.

Tušíš zhruba průměrnou návštěvu vašeho klubu? Fanoušci za vámi dojížděli z Limassolu?

Na normální zápas došlo kolem 1000.

Klub pro ně vypravoval autobusy, nebo cestovali z Limassolu po vlastní ose?

Spíš po vlastní ose. Do Larnaky to není daleko...

Tobě osobně se dařilo, ale klub nakonec sestoupil i s Michalem Ordošem v kádru do druhé ligy. Co se stalo?

Bohužel se to tak sešlo, pamatuju si, že asi ze 4 zápasů nám stačilo jeden vyhrát a byl klid, ale nezvládli jsme to, to tak někdy ve fotbale je...

To máš pravdu. Ale ve vašem klubu se tenkrát stal i velký incident, právě Odroš v jednom rozhovoru říkal, že osoby blízké klubovému dění byly zapojeny do trestné činnosti a že v klubu proběhla policejní razie?

Je to tak, byla to tak trochu mafie, na tréninkovém centru byly schované zbraně a další věci, no prostě hrůza, jak se to člověk dozvěděl..

Střelné zbraně jsi v profesionálním fotbale asi nečekal. Neovlivňovalo to vaše výkony, nebyl i právě tohle důvod sestupu?

Tohle všechno prasklo, až když už jsme byli doma, ale být tam, tak nevím, asi bych se

hned sbalil a odjel co nejdřív, i když by byla ještě sezona.

Tomu rozumím, to by udělal na tvém místě asi každý. Nyní zpátky k Čechám, hraješ druhou ligu v Prostějově. Není to pro tebe málo? Myslíš si na tu první?

Prostě to беру tak, jak to je, snažím se odvést to nejlepší a vše se ukáže.

Třeba si zahraješ první ligu v dresu Prostějova? Kádr máte kvalitní, myslí se v klubu i na nejvyšší soutěž? Nebo jaké jsou sportovní cíle 1. SK Prostějov?

Samozřejmě chceme být co nejvýš, kádr je hodně zkušený a věřím, že půjdeme tabulkou nahoru a uvidíme po sezoně, kde budeme - a pak se to vyhodnotí.

Žongl ti samozřejmě přeje v tvém nynějším angažmá hodně štěstí. A tak jako každého, i tebe se zeptám, jaký je, kromě Brna, tvůj oblíbený klub, jehož dres by sis jednou rád přetáhl přes hlavu. Potažmo liga, kterou bys rád okusil.

Jako dítě určitě Manchester United. A to mě zůstalo! Ale to se už asi nesplní.

Zdroj: fczbrno.cz

A photograph of Slovak football players in green jerseys celebrating a goal. One player is jumping over another's shoulders. A red corner flag is visible on the left. The background shows a crowd of spectators.

ARTMEDIA PETŽALKA

SLOVENSKÝ ZÁBLESK

Zdroj: fcpetzalka.sk

Futbal sa v Petržalke hráva už od 19. storočia, futbalový oddiel vznikol v roku 1898, ale samotný klub existoval už o 6 rokov skôr. Už vtedy patril Pozsonyi Torna Egyesület (Prešporský telocvikový spolok) k najsilnejším vidieckym klubom Uhorska. V roku 1913 sa stal majstrom Horného Uhorska, potom sa však nadhlo vytratil a opäť sme ho mohli zbadat až keď v osemdesiatych rokoch dvadsiateho storočia strávil 2 roky v 1. československej lige.

Autor:
Ákos Gáspár

Medzi jeho úspechy patria dva majstrovské tituly v sezóne z rokov 2005 a 2008. Popritom trikrát zvíťazili v Slovenskom pohári (1988, 2004 a 2008). V roku 1988 sa im to ale podarilo pod menom Inter ZŤS.

V roku 2005 sa klub po zápasoch s Kajratom Almaty, Celticom Glasgow a Partizanom Belehrad prebojoval do hlavnej fázy Champions League a to pod názvom FC Artmedia Bratislava. Tu obsadil v konkurencii s milánskym Interom, FC Portom a Glasgowským Rangers tretiu priečku so ziskom šiestich bodov (1 výhra- vonku proti FC Porto a 3 remízy- doma proti FC Porto a na oboch zápasoch proti Glasgow Rangers), čo znamenalo postup do šesnásťfinále Pohára UEFA.

Súperom Artmedie sa stal bulharský veľkoklub Levski Sofia. Po prehrách 0:1 doma (zápas sa odohral v Trnave) a 0:2 v Sofii bol petržalský klub z ďalších bojov vyradený.

Od roku 2008 putoval klub postupne z najvyššej súťaže až do tretej ligy a opustil ich vtedajší majiteľ. Súčasný majiteľ Slovanu Bratislava Ivan Kmotrík ako sponzor vstúpil ešte do vtedajšieho 1. FC Petržalka začiatkom roka 1993. Z klubu urobil za desaťročie na slovenské pomery veľkoklub, dvojnásobného majstra a účastníka skupinovej fázy Ligy majstrov.

Petržalka od roku 2000 hrala osemkrát za sebou v európskych pohároch a vynikla – ako sme už povedali - najmä v roku 2005. V lete 2008 prišiel šok, Kmotrík vymenil Artmediu za 51 percent „belasých“. Týmto krokom poslal petržalský klub na dno.

Zdroj: SITA

Odchodom majiteľa prišla Artmedia o štadión, najlepších a najdrahších hráčov a dnes už hrá len v druhej lige. V klube sa vystriedalo viacero majiteľov, ale ani jeden z nich nedokázal klub dostať von zo zlej finančnej situácie.

Koniec neúspešnej fázy prišiel v roku 2014, a to vznikom klubu FC Petržalka Akadémia. Senior-ské mužstvo bolo preradené do najnižšej súťaže, odkiaľ sa postupne snaží prebojovať späť do najvyššej ligy.

V prvej sezóne, za pomoci bývalých slávnych hráčov Petržalky, sa seniorom podarilo dostať na prvú priečku v 5. lige, kvôli reorganizácii súťaží však do 4. ligy nemohli postúpiť. V nasledujúcej sezóne však ale dokázali opäť zvíťaziť v 5. lige a tak

mohli oslavovať postup do 4. najvyššej súťaže. V sezóne 2016/2017 seniori doslova ovládli 4. najvyššiu súťaž a na konci sezóny sa opäť radovali – tentoraz z postupu do 3. ligy.

No a sezóna 2017/2018 priniesla fanúšikom

Zdroj: fcpetzalka.sk

postupovú udalosť do 2. najvyššej celoslovenskej súťaže, a to už pod menom FC Petržalka.

cistyfotbal.cz

SPOLEČNĚ ZA ČISTÝ FOTBAL!

**Z POSTRACHU VELKÉ ŠESTKY
DO ZAPOMENUTÍ A HANBY?**

Tak by se dal popsat ve stručnosti příběh zapomenutého Sunderlandu. Kde nastala ta hlavní chyba, která celý tým potopila? Jaká velká jména se na postu hlavního trenéra vystřídala, aby zachránila tento klub od současnosti? Uvidíme ještě někdy Sunderland v první lize, nebo se stal hodlák brázdit už jen nižší ligy anglického fotbalu? Mluvíme o jedné ze stálic Premier league minulého století.

Jedním z klubů, který působil v nejvyšší anglické soutěži spoustu let a zároveň ji dokázal i vyhrát (6x, naposledy ovšem v sezoně 1935/1936), je Sunderland AFC. Klub, který většinou bojoval o udržení v PL, se překvapivě mezi lety 2007 až 2016 držel uprostřed tabulky. V roce 2016 se ale musel vzdát trenéra Allardyce, který přebral anglický národní tým, a jeho nástupcem se stal skotský manažer David Moyes. Pod ním zažil Sunderland nejhorší vstup do sezony v historii, z prvních 10 zápasů získal pouze 2 body. Bída pokračovala po celou sezonu, a tak na jejím konci měl klub na kontě pouhých 24 bodů a musel se pakovat o soutěž níž. David Moyes sám odstoupil a aby toho nebylo málo, klub po sezoně opustila i brankářská jednička Jordan Pickford za rekordních 25 mil. Liber, přičemž s bonusy se jeho cena mohla vyšplhat až na 30 mil.; tím se stal nejdražším anglickým brankářem.

**PRO SUNDERLAND BYLO VŽDY
SLOŽITÉ PODEPSAT NOVÉ
HRÁČE. JEJICH ŽENY TU NE-
CHTĚLI BÝT, PROTOŽE CHTĚLI
NAKUPOVAT... NAKONEC JSEM
ZÍSKAL MATTU TAYLORA.
OPOUŠTĚL PORTSMOUTH A
MĚL MOŽNOST JÍT DO SUNDER-
LANDU NEBO BOLTONU.**

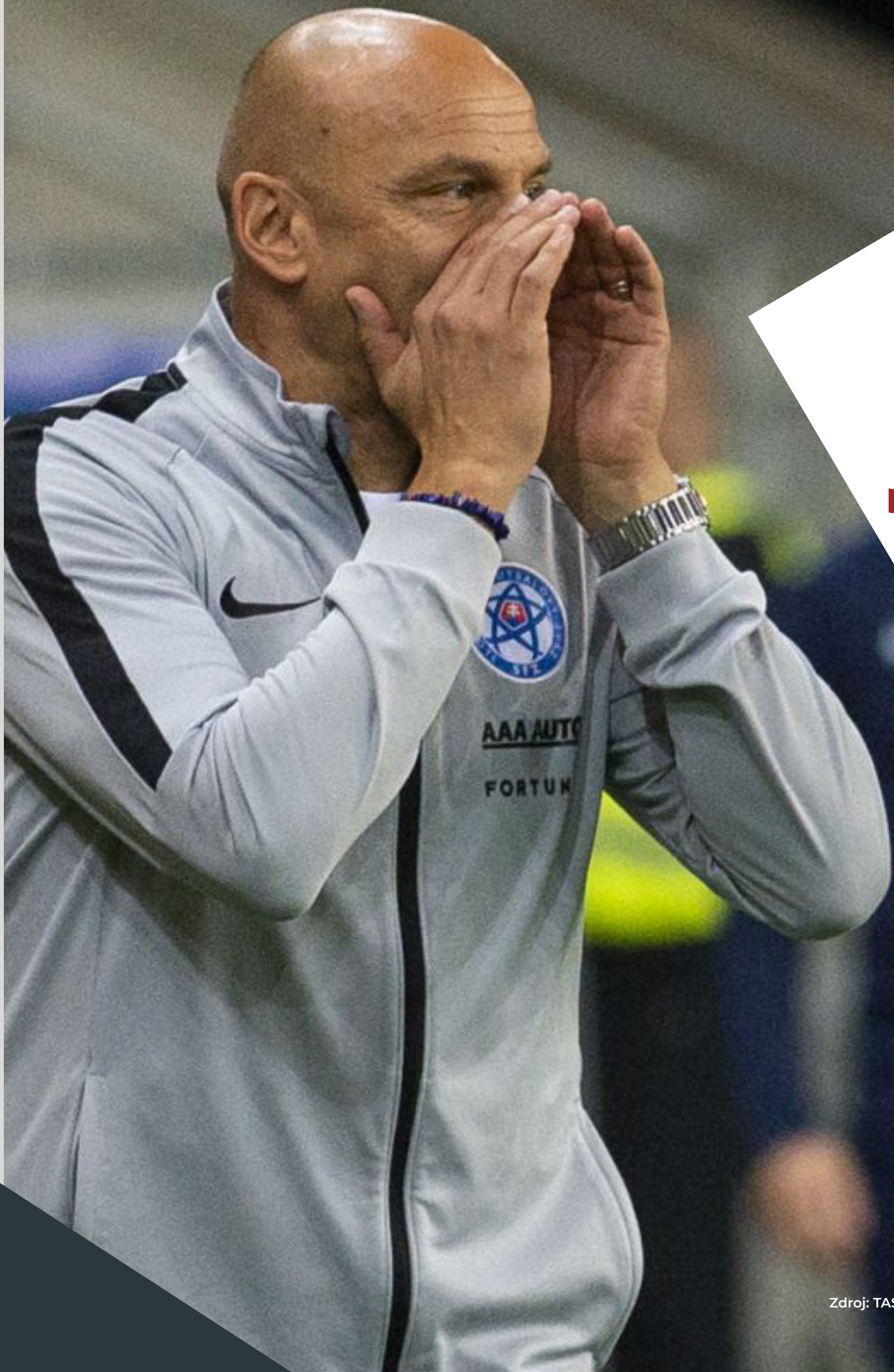
Zdroj: Andy Commins

Novým manažerem klubu se stal Simon Grayson, který se stejně jako jeho předchůdce po neúspěšném startu do sezony, kdy získal pouhá 2 vítězství ve 14 zápasech, s pozicí manažera rovněž rozloučil. Jako náhrada přišel v listopadu 2017 Chris Coleman, ten vydržel ve svém křesle do dubna 2018, kdy klub spadl do třetí nejvyšší ligy. A aby toho snad nebylo málo, klub byl prodán do rukou Stewarda Donalda, který jej vlastní dodnes. Trenérem je Jack Ross.

Sunderland AFC byl nejúspěšnější na konci 19. století s občasnými záblesky úspěchů v první polovině 20. století. Poslední větší úspěch zažil klub v sezoně 2013/14, kdy se dostal do finále EFL Cupu.

Celkem za své působení v PL dokázal Sunderland, jak již bylo řečeno, vyhrát 6x Premier League, dříve jmenovanou First Division, dále 2x FA Cup a jednou Community Shield.

Jedním z klubů, který působil v nejvyšší anglické soutěži spoustu let a zároveň ji dokázal i vyhrát (6x, naposledy ovšem v sezoně 1935/1936), je Sunderland AFC. Klub, který většinou bojoval o udržení v PL, se překvapivě mezi lety 2007 až 2016 držel uprostřed tabulky. V roce 2016 se ale musel vzdát trenéra Allardyce, který přebíral anglický národní tým, a jeho nástupcem se stal skotský manažer David Moyes. Pod ním zažil Sunderland nejhorší vstup do sezony v historii, z prvních 10 zápasů získal pouze 2 body. Bída pokračovala po celou sezonu, a tak na jejím konci měl klub na kontě pouhých 24 bodů a musel se pakovat o soutěž níž. David Moeys sám odstoupil a aby toho nebylo málo, klub po sezoně opustila i brankářská jednička Jordan Pickford za rekordních 25 mil. Liber, přičemž s bonusy se jeho cena mohla vyšplhat až na 30 mil.; tím se stal nejdražším anglickým brankářem.

N
JD
A PO

Autor
Jiří Dryák

EMŮŽETE ŘÍCT HRÁČŮM DEME VYHRÁT! OTOM POSTAVIT DALŠÍ TŘI NEBO DVA OBRÁNCE

Adrián Gula, v současnosti nejlepší trenér, kterého země pod Tatrami má. Rodák z malého městečka Nováky zažívá další úspěšné období své kariéry po vydařeném angažmá v Žilině. Tam pro národní mužstvo své vlasti vychoval několik hráčů, nyní předsedal k reprezentačnímu výběru U21.

Jak motivovat mužstvo, když v poločase prohráváte 0-2 proti jasnému favoritovi, i jak viděl jednu z největších hvězd slovenského výběru v jeho začátcích, si můžete přečíst v následujícím rozhovoru.

Pět let, to je doba, kterou jste strávil v Žilině, na československé poměry opravdu dlouhá doba. Jak na toto období, během kterého jste si vytvořil velké jméno, vzpomínáte?

Pro mě úžasné vzpomínky, fantastická zkušenost pracovat pod manažerskou taktovkou pana majitele Antošíka, Karola Belaníka z pozice ředitele, Marka Majtána z pozice ekonomické. Pracovat s kvalitními a mladými hráči obrovského potenciálu. Pro mě vynikající škola, perfektní práce, která mi dávala smysl.

Kdybyste měl vzpomenout za tu dobu jeden zápas, který si budete pamatovat do konce života, bude to ten zápas proti Atleticu Bilbao, kdy jste v poločase prohrá-

vali 0-2 a nakonec gólem z 94. minuty 3-2 vyhráli?

I na tento. Mně se těžko určuje za tak dlouhé období jeden zápas. Obrovské emoce byly i při gólu v nastaveném čase v Poltavě, kde nás bylo o jednoho míň. Znamenal postup a možnost hrát právě proti Bilbao. V 120. minutě, prakticky v poslední vteřině, jsme dali gól, i to byli úžasné emoce. Ale Bilbao je umocněné tým, že se hrálo doma, před vlastními fanoušky, rodinnými příslušníky. Bilbao mělo v té době a stále má obrovský kredit, týden před naším zápasem porazilo Barcelonu 4-0. A my jsme je dokázali takto porazit, tak asi ano, tento zápas, ale já si vážím každého vítězství.

Co tak může říct trenér svému týmu o poločase, když s obrovským favoritem prohrává 0-2, čím jste hráče motivoval? Dnes si už to můžeme říct veřejně.

Můžeme si to říct, snad si to budu pamatovat (smích). Pro mě bylo nejpodstatnější vlít hráčům důvěru v to, že můžou ten zápas minimálně zdramatizovat. Takže jsme se snažili o věci, které byli vynikající. Ve vstupu do zápasu sice Bilbao vedlo 0-2, ale my jsme měli do 10. minuty dvě velmi dobré možnosti, které jsme nedali. Snažil jsem se hráčům právě navodit tu situaci, proč se do ní dostali, z jakého důvodu, a že ten soupeř navzdory vysoké kvalitě je zranitelný. Snažil jsem se i využít tu diváckou atmosféru. Říkal jsem: když kluci dáte gól, a je jedno jakou chalušku nebo je úplně jedno jak, ta emoce z tribun se dostane k vám, i velcí hráči dokáží někdy znervózňt. A to se naštěstí stalo. Když jsme dali gól na 1-2, tak to mužstvo chytlo víru v to, že můžou ten zápas zdramatizovat, můžou s nimi odehrát vyrovnanou partii a dokonce můžou ten zápas, řekněme, zremizovat, protože i to byla velká výzva. To, co se podařilo, to byla nadstavba. Takže formou toho, že je to možné, ale opřít se o nějaká fakta, ne jen o vzduchoprázdno, ale o fakta, která se ukázala v tom souboji, opřít se o silné stránky, které jsme měli v prvním poločase, ačkoliv efektivita soupeře v první půli byla vyšší než naše, a snažit se využít emoce i fanoušků. A v neposlední řadě velmi podstatné pro mě bylo začít riskovat. Stáhli jsme pravého obránce a místo něj přišel pravý záložník. Takže jsme začali hrát s ještě více ofenzivními hráči, abychom i to, co jsme deklarovali v kabině, potvrdili kroky na hřišti. Nemůžete říct hráčům, jdeme vyhrát a postavit další tři nebo dva obránce, ale říct jdeme vyhrát a stáhnout obránce. Mabuku nahradil Paur, který startoval zápas na křídelní pozici, takže šel na beka, abychom tou stranou ještě více útočili, aby se hráč před ním více zapojoval směrem do středu, a tím pádem jsme měli více hráčů v pokutovém území. Takže jedna věc je emocionální a druhá věc takticky s realizačním týmem pomoci tak, aby se hráči do toho zápasu dostali.

Vy jste už zmínil práci v Žilině. Ta je známá výchovou velmi kvalitních hráčů, vy sám jste vychoval pro slovenské národní mužstvo několik hráčů. Ale přece jen jedno jméno ční nade všemi, a to je Milan Škriniar. Řekl jste si už v době, kdy jste ho trénoval, ano, tenhle bude hrát za top tým v Evropě a budou ho chtít týmy jako FC Barcelona nebo Real Madrid?

Já jsem vděčný za každého kluka, který prošel našima rukama nebo kterého jsme měli možnost koučovat nebo ovlivňovat. Momentálně ano, je to Mino Škriniar, který je opravdu top star. V daný moment jsem to tak neviděl, nedokázal jsem to odhadnout, že tento hráč ze Žiliny, který přišel ze Zlatých Moravců, kde pravidelně nehrál, bude hrát za Inter Milán, to bych lhal. Ale viděl jsem úžasný charakter, viděl jsem neskutečnou pracovitost, schopnost poslouchat a přijímat pokyny. A když jsme mu změnili pozici a začali ho dávat na stopera s využitím jeho silných stránek, jako je souboj 1 na 1 a hlavně konstruktivnost, on je úžasný konstruktivista, prostě když jsme viděli, jak zvládá souboje v zápasech, právě jako byl ten proti Bilbao, jako byla Poltava a samozřejmě v jiných střetnutích, se Slovanem a podobně, tak jsme věděli, že má obrovský potenciál a může ho dál rozvíjet. Ale v ten moment, kdy jsem přišel do Žiliny nebo ještě po půl roce, jsem určitě neočekával, že může vystřelit až do takových výšin. Později jsem chlapcům říkal, že máme v klubu hráče, u kterých cítím, že můžou hrát za velkoklub. To se přiznám, taková slova tam padla. To, že chlapci mají motivaci. Říkám jim, že můžou v národním mužstvu hrát důležitou úlohu, nejenom hrát pár minut, ale zastávat důležitou úlohu, to se u některých určitě naplní.

Zdroj: Jaroslav Legner (Sport)

Já trochu otočím list. V České republice převládají názory, že české kluby nemusí za každou cenu hráče prodávat, a když už prodají, tak za velké peníze na rozdíl od slovenských týmů, kteří prodávají za menší peníze a často. Seniorská reprezentace právě z tohoto těží. Jaký na to máte názor vy?

Je to určené trhem a ekonomikou slovenských klubů. Samozřejmě je super, že například Slovan je v situaci, kdy nemusí za každou cenu prodávat. Může mužstvo stabilizovat a prosadit se v Evropě. Podobným stylem se to dařilo i Žilině v určitém období, když hráli Ligu mistrů. Bylo to postavené na jiné filozofii, jiné typologii a s jinými myšlenkami pak dokázali mužstvo stabilizovat, hráči za každou cenu neodcházel. Je to určitě o filozofii, která je úzce spojená s ekonomikou a v neposlední řadě s kvalitou soutěže. Když máte v mužstvu hráče jako je Lászlo Bénes a přijde na něj přímá nabídka 6 milionů euro od Borussie Mönchengladbach, tak ho velmi těžko budete motivovat jen tím, že mu řeknete, hraj slovenskou ligu na stadionu, kam přijde tři sta až pět set diváků, protože i to se u nás

děje. Já si myslím, že v Česku se prosadila velká ekonomická síla v top týmech, které tam jsou. Dokážou hráče zaplatit i udržet, ale i motivovat je tím, že se dostávají do evropských soutěží, do skupinových fází, což ukázala Plzeň, ukázala to Slavie, Liberec a další týmy. Takže kluci jsou motivovaní, protože mají i mezinárodní konfrontaci. U nás je postupový klíč brutálně náročný. Například my, když vezmeme Evropskou ligu a zápas, na který jste vzpomínal, ten proti Bilbau, my jsme museli před tím odehrát pět dvojzápasů, abychom se do tohoto zápasu s Athleticem vůbec dostali. Je to podle mě neskutečná cesta, protože nemáme koeficient. V Česku je to jiné, klubům se podařilo udělat takový krok, že hrají skupinové fáze, hráči jsou motivovaní, solidně zaplacení, chodí tam víc lidí, je tam solidní infrastruktura. U nás nejsou tyto věci v takovém rozletu jako v Česku, u nás se podávají různé výjimky na stadiony, a tím pádem je velmi těžké pro majitele klubů hráče motivovat, aby zůstali na Slovensku, když mají talent, potenciál a chodí na ně takové významné nabídky.

Zdroj: SITA/Diana Černáková

NENÍ KLÍČOVÉ, ŽE TY HRÁČI ODEJDOU DO ZAHRANIČÍ, ALE JAKOU ROLI V JEDNOTLIVÝCH TÝMECH HRAJÍ, TO JE PODSTATNÉ.

Ale souhlasíte tedy s tvrzením, že slovenská reprezentace je na tom momentálně lépe než ta Česká i díky tomu, že slovenské kluby prodávají hráče ven?

Současná Slavia a předtím Plzeň dokázaly, že umějí i v konfrontaci s českými týmy plus s mužstvy ve skupinových fázích evropských soutěží vyprofilovat velmi zajímavé a kvalitních hráče a ti nemusí odcházet do zahraničí. Chce to samozřejmě trpělivost, aby se překonalo určité období. Slovenská reprezentace má momentálně vysokou kvalitu, prošla nějakou generační obměnou. Jsou tam mladí hráči s velkým potenciálem, které čeká významná budoucnost, o tom jsem přesvědčený. Ale podobně to může být i v Česku, protože není klíčové, že ty hráče odejdou do zahraničí, ale jakou roli v jednotlivých týmech hrají, to je podstatné. Pokud hráči procházejí náročným způsobem hry, náročným tréninkovým procesem, tak i ve Slavii a v Plzni jsou hráči, kteří jsou přínosem i pro českou reprezentaci. Jen to chce možná chvilku času, aby ta generační obměna prošla a aby se postupně prosazovali. Já si myslím, že postoupí na šampionát stejně jako my.

Vy jste právě po již zmíněných pěti letech Žilinu opustil a přešel do vašeho současného působiště, což je post trenéra slovenské U21. Opravte mě, jestli se pletu, ale ten odchod byl velice emotivní, soudě alespoň podle rozhovorů, které jsem zaznamenal. Jaký je vlastně největší rozdíl mezi tím, když vedete klub a reprezentační výběr?

Ano, nebylo to pro mě úplně nejjednodušší rozhodnutí, protože v Žilině jsem něco prožil, mám tam úžasné vztahy jak s manažery, tak s hráči a lidmi z klubu. Stáli při

mně, i když kolikrát nebylo vše růžové, jak se říká. Takže byl to emotivní odchod, já jsem měl ještě dva roky smlouvu. Měli jsme další vize, rozdělaný projekt, celý ten systém byl funkční, ale jsem přesvědčený, že bude funkční i v budoucnu, protože u mládeže stále pracují trenéři, kteří vědí, jakým způsobem se dá připravit mladý talentovaný hráč v přechodu směrem do prvního mužstva, takže tam jsou určité vazby. Emoční to pro mě bylo, nic jednoduchého, ale jsem rád, že jsem ten krok udělal, protože repre je něco úplně jiného. Já jsem potřeboval trochu změnit prostředí, nasát nové informace, vstřebat časově ty věci, které jsem se naučil v Trenčíně nebo v Žilině během kariéry. Největší rozdíl je v tom, že mužstvo nevedete každý den, spíš sedíte víc v autě a sledujete fotbal z jiné perspektivy, více se věnujete videu a rozhovorům s hráči, ale z úplně jiného úhlu pohledu. Neřešíte jejich výkonost týmovou, ale řešíte výkonost směrem k individuální přípravě, k vašemu způsobu hry, jak chcete hrát, aspoň já to takto vidím. Takže ta změna je obrovská, i já jsem potřeboval určitý čas na to, abych si zvykl, nebyl jsem naučený mít tolik – řekněme - volnějšího času, byl jsem naučený, že sám řešíte režim dne, aby byl efektivní, funkční a aby vás i naplňoval, takže ta změna je obrovská.

Jak probíhá spolupráce s Pavlem Hapalem? On řekne: Já bych chtěl hráče z U21. Probíhá diskuze. Jestli ten hráč je na to připravený, nebo naopak není připravený, anebo má A-tým absolutní prioritu, takže když zavelí, hráč jde?

Z mého pohledu jsem za spoluprací vděčný. Pan Hapal mě vždy informuje přímo nebo prostřednictvím asistenta na svazu o tom, jestli má zájem o některé hráče z našeho výběru. Ale detailní diskuze, jestli doporučuju nebo ne, ta není potřeba, A-mužstvo má jasnou prioritu. A my jsme rádi, je to nějakým způsobem údel té filozofie, že hierarchicky je áčko na prvním místě. Spolupráce si vážím, je velmi dobrá z mého pohledu, jsem informovaný o věcech, ale áčko má prioritu. Věřím, že když to je potřeba, jsme schopni odkomunikovat i věci směrem k U21, kdyby to bylo nutné.

Zdroj: SITA/Milo Fabjan

Pane trenéře, děkuji vám za příjemné povídání. Poslední otázka je od fanouška Žiliny, kterou jsme dostali do vzkazu, i když asi znám odpověď. Dokážete si někdy v budoucnu představit návrat do klubu MŠK Žilina?

Děkuju i já za zajímavé otázky, stejně tak za dotaz od fanouška. Já si to umím představit, takže věřím, že bude vzájemný zájem zažít jednou v budoucnosti ještě tu žilinskou etapu. Ano, umím si to představit.

11 ŽONGLŮ

MATÚŠ KIRA

Autor:
Jiří Dryák

Zdroj: Robert Fritz

Páté místo, takové bylo umístění MFK Zemplín Michalovce v minulé sezoně slovenské nejvyšší soutěže. Na klub z východu země, který pracuje ve spartánských podmínkách s minimálním rozpočtem doslova hrdinský počín. Za tímto úspěchem je podepsán především jeden fotbalista - mladý sympatický brankář Matúš Kira. Jak si však jeden z nejlepších brankářů celé soutěže poradil s našimi 11 otázkami?

1

Hudba, která tě před zápasem nakopne

Nějaký remix od Alana Walkera, to je asi nejlepší na nabuzení. Ale hudebně nejsem nějak vyhraněný.

2

Oblíbený seriál

To je úplně jasné - Dva a půl chlapa a Okresní přebor

3

Co si rád dáš k jídlu, když se trenér zrovna nedívá?

Hamburger nebo slaninu

4

Jméno stadionu, kde bys rád odehrál poslední profesionální zápas

Jelikož jsem Slovák, tak asi na Tehelnom poli.

5

Nejlepší fotbalista, se kterým jsi kdy hrál

Za mě osobně můj spoluhráč Igor Žofčák.

Zdroj: SITA/Martin Havran

6

Jsi singl, na baru sedí holka. Co tě zajímá, jaká bude první věta, abys ji zaujal?

Slušně pozdravím: „Ahoj, jak se máš? Můžu si přisednout?“

7

Nejlepší kanadský vtip z kabiny

Měl jsem boty přilepené k zemi a k tomu samozřejmě zavázané tkaničky.

8**Kde byla tvá nejlepší dovolená?**

Doma při řezání a skládání dřeva, takže pro mě nejlepší dovolená jsou domácí práce, na dovolené jsem ještě nebyl.

9**Co má trenér udělat, aby z toho na soustředění byl ideální den?**

Tak to úplně jasné, nějaký teambuilding a po obědě volno.

10**Dáváš si pozor, abys při rozhovoru neřekl „tak určitě“?**

Ne, protože já odpověď začínám: myslím, že... (Smích.)

11**Co si představíš pod slovem žongl?**

Pod slovem žongl si představím koníček s míčem.

Zdroj: Robert Andrejov

SLEDUJ NÁS!

@zonglczsk

www.facebook.com/zonglczsk

BLACKBURN

Autor:

Ákos Gáspár

Ročník 1994/1995 byl pro anglický fotbal naprosto šokující. Parádní sezonu okořeněnou mistrovským titulem totiž zaznamenal Kenny Dalglish, tehdejší lodivod Blackburn Rovers. A to i přesto, že si i ti nejvěrnější příznivci Rovers mysleli, že je vše ztraceno, poté co jejich milovaný klub padl na Anfield Road. Když se k nim ovšem dostala zpráva z Boleyn Ground, kde domácí Kladiváři uhráli remízu s favorizovaným Manchesterem United, propukla euforie.

Onen historický triumf má i českou stopu. Poslední kolo, které mělo rozhodnout o dalším anglickém šampionovi, ovlivnil český brankář. Luděk Mikloško, obr, jenž o sobě říká, že je více známý na ostrovech než u nás, připravil legendárního Sira Alexe Fergusona o další triumf do sbírky.

Slavné utkání na Boleyn Ground mělo svého hrdinu. Kladiváři odolávali věhlasnému soupeři statečně, v jeden okamžik to však vypadalo, že bude obranný val prolomen. To by však v brance nesměl stát Ludo Mikloško. Za domácí tehdy skóroval Michael

Hughes: „Fanoušci United mi dodnes spílají, že jsem je tehdy připravil o titul. A já vždycky odpovídám: To ne já, to Ludo Mikloško.“

Blackburn sice posílal děkování do Londýna, k titulu si ovšem dokráčel především díky svým skvělým výkonům. Pod ty se podepsal Kenny Dalglish, legendární jméno především liverpoolské kopané. Pod jeho taktovkou pak zářil především čtyřiatřicetigólový Alan Shearer. Ten skvěle kooperoval s Chrisem Suttonem, který skóroval patnáctkrát. Spolu se tak stali nejproduktiv-

nějším duem Premier League.

Po velkém úspěchu se Kenny Dalglish přesunul z křesla trenérského do manažerského. Přenechal tak roli lodivoda do rukou svého asistenta Raye Halforda. Pomistrovský úpadek znamenal téměř boj o udržení mezi anglickou smetánkou a rovněž neúspěch v milionářské Champions League, kde se Rovers pakovali již po skupinové fázi.

V dalších letech sice Blackburn sestoupil, rychle se však do Premier League vrátil. Poté vystřídal několik koučů v čele s Markem Hughesem či Samem Allardycem. V roce 2010, krátce před finálním úpadkem

trojnásobném šampiona Premier League, vstoupili do celku indičtí vlastníci.

Ačkoli se v Ewood Park slavil ligový titul hned třikrát, aktuálně Rovers hrají pouze druhou nejvyšší soutěž. Na účast mezi ostrovní elitou čekají už od roku 2012. Před třemi roky přišel dokonce pád ještě o stupeň níže. Loňská sezona se ale šestinásobnému vítězi FA Cupu vydařila. Druhým místem ve třetí lize si Rovers zajistili návrat do EFL Championship.

MÓDNÍ POLICIE ŠÁRKY PEKOVÉ

Instagram SARKAPEKOVA

Co nosí fotbalisté mimo fotbalové trávníky? Daří se jim stylově se obléknout? Na to se podíváme s fotbalovou vlogerkou a influencerkou Šárkou Pekovou. Mimo fotbal se Šárka ráda věnuje módě, uvidíme, jak se jí budou líbit outfity ligových fotbalistů z českého a slovenského rybníčku. V tomto vydání si rozebereme plzeňského Joela Kayambu a žilinského brankáře Dominika Holce.

ŠÁRKA V PLZNI NA ZÁPASE:
VIKTORIA - SIGMA

IG: @ngandu_joel

JOEL KAYAMBA

SK SLAVIA PRAHA

Joel je chodící značková skříň a očividně mu to tak vyhovuje. Na tomto outfitu se mi hodně líbí barevné sladění. Ta čepice na hlavě je stylovka. Možná bych ale zvolila mikinu s menším nápisem. Beztak všichni víme, že věci z New Yorkeru si tenhle borec vážně neobleče. Navíc je těch prvoplánově viditelných značek až moc. Někdy méně je více.

9 / 10

DOMINIK HOLEC

MŠK ŽILINA

Dominik vsadil na černobílou klasiku. Hlavně se mi líbí stylové kalhoty a k tomu dobře zvolené vansky. Boty jsou moje slabost! Účes i vousy taky v pořádku. Prostě taková klasická kopačka, která se ráda obleče i upraví. Nelíbí se mi jen ten prsten na ruce. Raději bych zvolila náramek.

9 / 10

IG: @dominik_holec

CÍTLA JSEM, ŽE SLAVIA JE TOU NEJLEPŠÍ MOŽNOSTÍ

Zdroj: IG.com/mijapersson

Chvilku času si na nás udělala hráčka pražské Slavie Mia Persson, která je v klubu sice jen chvíli, ale i tak se nám dokázala rozprávět o tom, jaké to je v klubu. Proč si vybrala Slavii? Co je podle ní hlavní problém mužského fotbalu naší reprezentace a co by změnila na tom ženském? Umí už po necelých dvou měsících říct něco česky? A ke kterému hráči by přirovnala sama sebe? To se dočtete v následujících řádcích.

Jste tu skoro dva měsíce. Jak vás klub přijal?

Klub mě přijal velmi dobře. Myslím si, že pro mě i pro klub bylo benefitem, že jsem tu byla na zkoušku předtím, než jsem se rozhodla podepsat se Slavií. Všechny holky v týmu byly přívětivé a pomohly mi se startem ve všem možném.

Měla jste na stole více nabídek, a pokud ano, proč právě Slavia?

Měla jsem více nabídek, ale cítila jsem, že Slavia je tou nejlepší možností kvůli konkurenci a kvalitě na každém tréninku. Chtěla jsem změnu prostředí, abych se stala ještě lepší hráčkou, a to je přesně to, co jsem tady dostala. Taký mě mohlo přitáhnout to, že ne moc hráček ze Skandinávie hrálo v Česku (nevím kolik...) a to se mi taky líbilo.

Ale hlavním důvodem příchodu do Slavie bylo jiné prostředí, které moje spoluhráčky tvoří, a fakt, že musím makat na 100 % každý trénink, abych měla možnost dostat minuty na hřišti.

Co si myslíte o českém ženském fotbale, kdybyste ho měla srovnat se skandinávským?

V České republice je spousta mladých a talentovaných hráček i hráčů a myslím si, že váš mezinárodní fotbal se postupem času zlepší. Hrála jsem jen ve Švédsku (když se bavíme o Skandinávii), takže úplně nevím, jaké jsou rozdíly mezi Českem a Skandinávií v ženském fotbale. Ale jeden rozdíl, na který si můžu vzpomenout, je, že švédský fotbal je více organizovaný a taktický. Hodně se zde mluví o taktice a nacvičuje se

Zdroj: skanesport.se

skoro každý trénink, pracuje se na organizaci obrany. Tady v Česku je obrana více osobní než zónová a ofenzíva má za úkol „zničit“ soupeře. Vidím v českém fotbale opravdu zářivou budoucnost, bude zajímavé to v budoucnu sledovat.

Co si myslíte, že je největší problém ženského fotbalu? Jak ho můžeme vyřešit?

Ach bože, největší problém v ženském fotbale ... Řekla bych, že muži, co jsou v jeho čele. Když se podíváte na sumy, které kluby dostávají za to, že mají hráče na „Euru“ nebo na mistrovství světa, ženské týmy obdrží až směšné částky na rozdíl od mužských, i když úspěch je, dá se říct, stejný. Myslím, že se tohle musí změnit nejprve ve vedení a následně promítnout do celého ženského fotbalu. Ale cokoliv, co můžeme udělat, abychom ukázali ženský fotbal v dobrém světě a pracovali na smazání rozdílu mezi ženským a mužským fotbalem, pomůže dalším generacím.

Stihla jste se již naučit některá česká slova? Můžete nám dát nějaký příklad?

Haha! Zním pár českých slov, ale nedokážu je vyhláskovat, pro záchranu svého života!! Zním „ahoj“, „dobrý den“, „nashledanou“, „pravá, levá“, „dobrý míč“, „dobrá práce“... a také jsem se samo sebou naučila jména zastávek tramvají či metra. Také dokážu odhadnout obsah menu díky podobnosti některých švédských nebo anglických slov s těmi českými. Můj přítel mluví španělsky

a mluvíme spolu anglicky, takže si myslím, že mám nějakou znalost podobností mezi těmito jazyky.

Jaká je tvoje nesilnější vzpomínka v kariéře?

Když jsme vyhrály národní pohár s naším vysokoškolským týmem nebo když jsem se dostala s mým tehdejší tým v roce 2016 do nejvyšší švédské ligy.

Znala jste zde někoho před vaším přestupem do Slavie?

Nikoho jsem zde neznala a o nikom jsem ani před mým příchodem neslyšela. To bylo přesně to, co jsem chtěla. Byla jsem odhodlána všechny poznat osobně na trávníku i mimo něj bez předsudků nebo očekávání.

Kdybyste se měla porovnat s jakýmkoliv fotbalistou světa, kdo by to byl a proč?

Kdybych se měla porovnat s jakýmkoliv fotbalistou světa... Je to těžké, protože jsem ještě nedosáhla úrovně hráčů, o kterých stále slyšíte z médií. Ale kdybych někoho měla jmenovat, byl by to Andrea Pirlo, protože nejsem nejrychlejší a nejsem nejlepší v obraně, ale dokážu dobře načasovat svoje přihrávky a myslím si, že umím dobře číst hru. Do obranného souboje jdu také málo - vždy když je to potřeba. Na trávníku se snažím být klidná stejně jako Pirlo. A ani nejsme nijak vysocí.

cistyfotbal.cz

SPOLEČNĚ ZA ČISTÝ FOTBAL!

BEACHSOCCER

MŮŽETE VIDĚT VELMI KRÁSNÉ GÓLY, KTERÉ V KLASICKÉM FOTBALE NEUVIDÍTE.

Čas na rozhovor si pro nás udělal další světový hráč! Italský reprezentant a mistr italské ligy se Sambenedettese Josep jr.

Talentovaný plážový fotbalista se rozpovídal o plážáku v Itálii a prozradil také, zda by si někdy rád vyzkoušel českou ligu jako jeho spoluhráč Luca Addarii. To a mnohem více se dočtete v následujícím rozhovoru.

Autor:

Martin Haniak

Dříve jsi reprezentoval Brazílii, ale momentálně jsi na italské straně barikády. Co tě k tomu vedlo?

Já jsem původem Ital, což byl nejdůležitější aspekt. V současné době mi Itálie nabídla i více možností než Brazílie.

Vyhráli jste italskou ligu a k trůnu jste nepustili ani silnou Catanii. Jak se slaví titul v Itálii?

Slavíme společně s celým týmem, jelikož jsme spolu strávili tři měsíce. Byli jsme jako rodina.

Takže oslava probíhala klasicky v barech? Nebo máte v Itálii jiné zvyky?

Ne, oslavovali jsme společně na hotelu. Byli jsme na večeři, a když jsme se vrátili domů, tak jsme večeřeli s fanoušky.

Hrál jsi i brazilskou ligu. Dokážeš najít nějaký rozdíl mezi italskou a brazilskou ligou?

Rozdíl je hlavně v kvalitě a technice. Brazílie má mnoho dobrých hráčů.

Beachsoccer v České republice není ještě příliš populární. Jak to vypadá v Itálii? Tam se hraje plážák už asi od dětství, že?

S plážovým fotbalem začínají děti v mla-

dém věku. Bud' trénují samy, anebo jsou v nějakém týmu, který hraje soutěže, což je velmi důležité. Máme před sebou skvělou budoucnost.

A jak jsi začínal ty?

Začínal jsem někdy v 5 letech. Ze začátku jsem hrál spíše pro zábavu, ale s postupem času jsem pochopil, že by to mohla být i moje práce.

My jsme český magazín, tak se musíme zeptat. Jaký máš názor na český plážový fotbal?

O českém plážovém fotbale moc nevím, ale Luca Addarii mi říkal, že je to dobrá zkušenost.

Chtěl bys sis zkusit českou ligu?

Chtěl bych, myslím, že by to byla dobrá zkušenost. Kdyby ta možnost byla, tak bych ji určitě využil.

Co bys na závěr vzkázal našim čtenářům, kteří třeba tolik plážový fotbal neznají?

Je to velmi vzrušující a skvělý sport. Můžete vidět velmi krásně góly, které v klasickém fotbalu neuvidíte.

Zdroj: IG.COM/JOSEPJR5

SLEDUJ NÁS!

@zonglczsk

www.facebook.com/zonglczsk